

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-90/06)

(2006/C 86/35)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 14 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez António Caeirosa i Amparo Alcover, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Portugalskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, tytułem żądania głównego, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/49/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 14 ust. 1 powołanej dyrektywy 2002/49/WE;
- stwierdzenie, tytułem żądania ewentualnego, iż nie podając tych przepisów niezwłocznie do wiadomości Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 14 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy 2002/49/WE upłynął w dniu 18 lipca 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 18.07.2002, str. 12

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-93/06)

(2006/C 86/36)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 14 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot

Europejskich, reprezentowanej przez Marię Amparo Alcover San Pedro i Bernharda Schimę, występujących w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji dyrektywy Komisji 2003/73/WE z dnia 24 lipca 2003 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 1999/94/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin transpozycji dyrektywy upłynął 25 lipca 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 186, str. 34.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-94/06)

(2006/C 86/37)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 14 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Marię Amparo Alcover San Pedro i Bernharda Schimę, występujących w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 14 ust. 1 tej dyrektywy;

2) obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął 18 lipca 2004 r.

(¹) Dz.U. L 189, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Högsta domstolen (Szwecja) z dnia 8 lutego 2006 r. w sprawie Freeport plc przeciwko Olle Arnoldsson

(Sprawa C-98/06)

(2006/C 86/38)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 20 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Högsta domstolen (Szwecja) z dnia 8 lutego 2006 r. w sprawie Freeport plc przeciwko Olle Arnoldsson.

Högsta domstolen (Szwecja) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy powództwo oparte na rzekomym obowiązku zapłaty ciężącym na spółce akcyjnej wynikającym z zaciągniętego zobowiązania należy uznać za oparte na umowie w celu zastosowania art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) Rady nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, str. 1), mimo iż podmiot, który zaciągnął zobowiązanie w owym czasie nie był przedstawicielem ani pełnomocnikiem tej spółki?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy poza wymogami wyraźnie określonymi w art. 6 ust. 1 dla istnienia jurysdykcji na podstawie tego przepisu konieczne jest również, aby powództwo wytoczone przeciwko pozwanemu przed sądem miejsca jego zamieszkania nie zostało wytoczone jedynie w celu wyłączenia innego powoda spod jurysdykcji sądu, który w przeciwnym wypadku byłby dla niego właściwy?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy prawdopodobieństwo uznania powództwa wyto-

zonego przeciwko stronie zamieszkującej na terytorium objętym jurysdykcją danego sądu powinno być w inny sposób uwzględniane przy ustalaniu, czy zachodzi ryzyko wydania dwóch sprzecznych ze sobą orzeczeń w rozumieniu art. 6 ust. 1.?

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-100/06)

(2006/C 86/39)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 21 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez B. Schimę i J. Hottiaux, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2003/66/WE z dnia 3 lipca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 94/2/WE wykonującą dyrektywę Rady 92/75/EWG w zakresie etykiet efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego (¹), a każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
2. obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin transpozycji dyrektywy 2003/66/WE upłynął w dniu 30 czerwca 2004 r.

(¹) Dz.U. 2003 L 170, str. 10.